

No cal que et faci, fotografar ja que no
penso enviar res a la tia.

Juro, dimarts 12-12-39. (36)

Neneta meua: Allir cap el tan, prou vaig rebre la teva carteta, junt amb
una per cu Mir i la de Vilanova. No tinc pas culpa cas que no rebis lo, niels.
E'he n'enviè més d'una que segurament hauràs rebut ja i venias com les coses
han canviat. El diumenge et feis una baixa dient-te so que hi ha de la meua
reclamació com a pages. Allir em cridaren de nou i em tregueren sang, per
tal d'analitzar-la, so que fan a tots els que surten. Segons diuen, una vegada co
negut el dictamen com no pateixes, enfermetat de veneri surts seguidament
i tarda en arribar això uns vint dies. Ja vers com està la cosa. Es qüestió
de prendre paciència uns dies més i veuràs aviat al teu honorat fora de les
claustrades. Ara bé. Tu no ignores el paper que puc fer com a pages i per
tant es més convenient que mai apretar per la solució de Pau. Jo confio un cop
en llibertat poder fer epelcom personalment però no deixaré de fer quant
puguis tu. També vaig rebre carta de la Pepita en la qual em diu el so-
güent: "Hoy salen los documentos a la dirección, de Maria que ya conocia. Lo extraño
es que no me haya acusado recibo de lo que envian os para que ella pudiera a-
creditar que estaba en trámite de evacuación, defendiéndose así de cualquier
presión para España. Te dije que no corría prisa porque la cosa no marcha con la ve-
locidad que quisieramos.. En fin lo importante es que marche aunque sea
despaci y por pequeños dosis.. " La cosa queda clara. Ara bé, segurament
que hauràs rebut els papers, però no tinc pas confiança en sortir per América.

Saps que? Has llegit a la premsa aquests dies que han dissolt el S.F.R.E?
Segons diuen han detingut a alguns dels manganets d'allí. També deia el
periòdic que el senyor S.F.R.E. escrivia solament qüestets de determinada
organització. Si era així ben fot, no et sembla? Vaja un organisme. Ai
tots a la gran majoria tirats com una burilla i ells allà París, vivint

la gran videta. Tu hi per a molts que tenien esperances de sortir o bé anaven bé, tot per terra. Comprends ara les dificultats d'algun? No val la pena pensar-hi. Per a nosaltres, igual farem sense SERE que amb SERE.

To crec que la tia ja no deu ésser a París. Fa molts dies que ho penso així. Ara més que mai cal neneta neva fer de possibles puntal de conseguir la solució per a mi de lector d'espanyol per l'Escola Normal de Cescor. Però la tia feia quelcom per a buscar qualsevol que pogués retrobar-nos, però pel que veuràs, segurament estàs d'acord amb mi, que res pot fer o ben poca cosa. To sortirà com a pages, però malgrat posi en la feina tota la voluntat el meu desig, es conseqüin ajudar a la França en el meu ofici ou dare'ni rendiment. No ho perdís de vista i fes les gestions pertinents.

No em parles si Mme Tiraricaut ha rebut les meves cartes d'agraïment. El dia perquè vaig donar em frase al carter per tal franquegés la carta i podria ésser que no ho fes.

La carta de Vilanova és ben clara. El pobre jove no estranyaria la que estàs víctima de la repressió última quan el trasllat de les dispuetes de Jose Antonio. Ell men entenede temen que ha estat afusellat. Millor que m'equivocari. N'estaria ben content, neneta neva, d'equivocar-me.

El pobre Alcobé quedarà amb un pam de nas quan vegi que res té a fer. Però ho sento per ell i la Suzyerata. Paciencia, neneta. Nosaltres, tan bé ni hem tingut de tenir.

Bé, mocosa neva, fes quan et dic sense fenta, per això, pesada. To surto amb un contracte per 3 mesos però penso abans conseguir la cosa de Cescor.

Saluda a Mme. To ací esperant vindre a tu. Ací el temps, inexplicable. Dies i més dies de pluja. No pots sortir sense enfangar-te fins al genoll. (Es cabats ben podrides per la humitat. Amb tot resisteixo com el bou.
Forces petons del sempre teu

Pere